

de hope, dat het God behagen mocht den slag, die werd gevreesd, nog af te wenden. Het heeft niet zoo mogen wezen. Een der eerste plichten, die ik als Rector te vervullen had, was onze Stichting te Utrecht te vertegenwoordigen bij de ter-aarde-bestelling van den Penningmeester-Directeur onzer Vereeniging, JAN JURRIAAN GLINDERMAN, den 7^{den} November van den verloopen tijdkring in den ouderdom van 52 jaren op vreemden bodem, te Dusseldorf, ontslapen. Bij die gelegenheid een woord van dankbare hulde en innigen weemoed te spreken, was moeielijk eenerzijds, maar licht toch aan den anderen kant, wetende de tolk te zijn van onzen ganschen kring. De heer GLINDERMAN heeft van den aanvang af ons krachtig gesteund met de onverdachte trouw van zijn edel hart; ook met een belangrijk deel van zijn kostbaren tijd, als hij zich belasten wou met de veelomvattende taak van Penningmeester-Directeur. En hij deed dit niet om eere of loon. Wie, die GLINDERMAN gekend heeft, is niet getroffen en verkwikt en beschaamd geworden door die beminnelijke stilheid van karakter, die liefst hem wagschuilen en anderen voorgaan deed? Ja, zóó in het openbaar van hem te kunnen spreken, — is het niet bewijs, dat hij van ons ging? Keere veel van wat hij voor ons deed, in geestelijken zegen terug tot zijne weduwe, wier smart hier niet besproken, maar wel wordt gevoeld.

Helaas, dat ik nog op eene plaats te wijzen heb, die openviel. Immers, staan al de gewestelijke Directeuren niet in onmiddellijke betrekking tot onze school, — toch wraakt gij het in mij niet, maar verwacht het veeleer, dat ik hier ter plaatse ook den dood gedenke van onzen Provincialen Directeur voor Zuid-Holland PIETER VAN OORDT. De overgang is bovendien niet groot. Hoe werd ook deze man juist schoon gesierd door diezelfde stille trouw, van alle luidruchtigheid wars, zich openbarende vooral in die verborgen mildheid, wier omvang door niet velen wordt vermoed. Schenke de Heere aan de treurende weduwe eenmaal de zielsgenieting te smaken van vele trekken uit het beeld van haren echtgenoot te zien herleven in hun kroost.